

Bet. o. lovf. vedr. retsplejeloven

Det bemærkes i øvrigt, at retsplejelovens § 311, stk. 4, om, at retten kan betinge iværksættelse af et processuelt skridt af, at parten stiller sikkerhed, hvis parten ikke er repræsenteret af en advokat, ikke foreslås ændret, selv om lovforslaget indebærer en lempelse af møderetsmonopolet. Det vil således fortsat kun være repræsentation af en advokat, der udelukker retten fra at betinge iværksættelse af et processuelt skridt af, at parten stiller sikkerhed.

Baggrunden herfor er navnlig advokatens særlige hæftelse for udgifter til tredjemand, der er affødt af processuelle skridt, som advokaten har anmodet om på vegne af sin klient. Der er derfor ikke behov for sikkerhedsstillelse, når parten er repræsenteret af en advokat.

For så vidt angår ordningerne med fri proces og offentlig retshjælp, bemærkes det, at disse ikke udstrækkes til også at omfatte bistand ydet af andre partsrepræsentanter end advokater. Det vil således også fremover alene være advokater, der kan beskikkes til at udføre sager for parter, der har fri proces, og yde retshjælp.

Justitsministeriet er således enigt med Advokatudvalgets flertal i, at idet formålet med ordningerne fri proces og offentlig retshjælp overordnet er at sikre borgerne en reel adgang til domstolene, skal partsrepræsentanterne kunne yde retshjælp af en kvalitet, som advokater i kraft af deres uddannelse besidder, men som der ikke er sikkerhed for at andre partsrepræsentanter vil være i stand til at yde, jf. herved afsnit 9.7.2.6. og 9.7.3.3. i betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater.

For så vidt angår spørgsmålet om forsikringsdækning under private retshjælpsforsikringer for udgifter til andre rettergangsfuldmægtige end advokater, er Justitsministeriet af den opfattelse, at dette ikke bør reguleres ved lov, men være op til de enkelte forsikringsselskaber.

Erhvervsorganisationen for forsikringsselskaber og pensionskasser (Forsikring & Pension) har oplyst over for Advokatudvalget, at man er afvisende over for, at en fri adgang til at lade sig repræsentere af andre end advokater vil blive fulgt op af en tilsvarende bredtfaavnende forsikringsdækning af udgifter til andre partsrepræsentanter end advokater.

Forsikring & Pension har i den forbindelse anført, at en fri adgang for parterne til at vælge an-

dre repræsentanter end advokater til at føre sagen vil bevirke, at der ikke længere vil kunne oprettholdes en »kvalitetssikring« af, at den bistand, parterne modtager i forbindelse med retssagsbehandlingen, er af tilstrækkelig høj kvalitet.

Det følger således af det af Forsikring & Pension anførte, at en forsikringstager kun vil kunne få dækket udgifter til advokatbistand, men ikke udgifter til bistand fra andre rettergangsfuldmægtige under sin retshjælpsforsikring. Dette svarer til ordningen vedrørende fri proces, hvor efter en part alene kan få beskikket en advokat, men ikke en anden rettergangsfuldmægtig.

Til nr. 03 og 04

De foreslåede ændringer af retsplejelovens § 327, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 25 (retsplejelovens § 146), hvor efter salærklager fremover behandles af Advokatnævnet som første og eneste instans.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af retsplejelovens § 408, stk. 2, er en følge af, at møderetsmonopolet lempes, således at andre end advokater kan møde som rettergangsfuldmægtige i sager omfattet af småsagsprocessen, og af, at det som beskrevet under ændringsforslagets nr. 3 foreslås, at udgifter til bistand fra disse rettergangsfuldmægtige efter omstændighederne skal kunne erstattes.

Det foreslås, at erstatning af udgifter til bistand fra de rettergangsfuldmægtige, der møder i småsagsprocessen i medfør af retsplejelovens § 260, stk. 5 og 6, som bestemmelserne foreslås affattet ved lovforslaget, underlægges de samme beløbsmæssige begrænsninger som erstatning af udgifter til advokatbistand.

Der henvises i øvrigt til ændringsforslagets nr. 02 og bemærkningerne hertil (forslaget til ændring af retsplejelovens § 316, stk. 1, 2. pkt.).

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det ved lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås, at Advokatsamfundet fremover ikke skal være en forening, men en ved lov oprettet og reguleret institution, som alene må varetage de ved lov fastsatte samfundsmæssige og almennyttige opgaver i forhold til advokaterne.